

(Tror du på Guds son.doc) Brev till nyomvända

Tror du på Guds son? S 161–163

Texten indikerar följande situation.

EG har ställts inför, alternativt föreställer sig, ett antal nyomvända som stannat upp i sin andliga utveckling. De är "räddade" (frälsta) men tror sig inte vara det. Känslorna saknas.

Men du, Tomas, liknar en skeppsbruten, som har blivit uppdragen på land men ligger med fötterna i vattnet och ryser för sin undergång. Stå upp i Herrens namn och ropa: Jag är räddad! Räddad! Räddad! s 163

EG ser det som sin uppgift att visa de nyomvända att de är "räddade" och på vilken grund de är det.

Räddningen beror av tro på Kristus. Den tron är rätt tro på den grunden att trons föremål bestämmer trons värde.

Trons föremål bestämmer trons värde. Ett frälsande föremål gör hon frälsande. Du tror på *Jesus*. Det är en rätt tro. Du är en syndare. *Han* syndares frälsare, 1 Tim. 1:15. S 162

Han (Jesus) är syndares frälsare, du nyomvända är en syndare. "Du är kall och död. Han bedjande och varm". S 162.

Den nyomvändes fromma känsla har alltså inte med frälsningen att göra. Frälsningen beror av Jesus.

Jesu fullbordade verk har en lösenfunktion.

En lösen är antagen för ditt liv: det felfria, obesmittade Lammets blod. 1 Petr 1. S 162

Betoningen på denna lösen, (Jesu blod via förebilden Israels barns blod på dörrposterna i israeliternas hus i Egypten) är till för att visa att allt redan är "fullkomnat". Frälsningen är ett Guds verk genom Kristus. Han har offrat sig i vårt ställe.

Kopplingen mellan frälsningsverket och de nyomvända är tron, och tron i sin tur bestäms som förtroende. Förtroendet för Jesu offer förmedlar alltså offrets verkan på den nyomvända.

Tron är inget annat än förtroende. S 161

Detta förtroende förutsätter EG att de nyomvända äger. Innehållet i detta frälsande förtroende framgår av följande citat.

Tror du, att bibeln är Guds ord? — »Ja», säger du, »visst tror jag det». Följaktligen tror du *allt* vad Herren har sagt. Du tror, »att så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att *var och en* som tror på honom icke skall förgås utan hava evigt liv.» Joh. 3:16.

Ja, lovad vare Herren, du tror. Du tror, att Jesus har dött för *dina* synder och uppstått för *din* rättfärdiggörelse? Rom. 4:25.

— »Det tror jag». — Och du tror alltså, att Jesus är Kristus. S 161
Då är du född av Gud. 1 Joh. 5:1. S 161

Denna de nyomvändas tro ser EG i anslutning till Johannesevangeliet som en av de gåvor Gud förärat sin son. S 161 f. Detta konstaterande flyttar återigen fokus från den troende till Gud/Kristus. Att vara kristen ses av EG ytterst som en gudshandling.

Ett försök till tolkning

Till omvändelsen hör anslutning till en församling, ett kollektiv som hålls samman av gemensamma trosföreställningar. En nyomvänd förutsätts ha gjort dessa trosföreställningar till sina egna. I det aktuella fallet tvivlar den nyomvände inte på kollektivets trossanningar, däremot sviktar förtroendet för att man tillägnat sig tron på rätt sätt. Det saknas känsla. Och känslan är viktig i den nya trosgemenskapen.

För EG är de nyomvändas dragning till och förtroende för dessa trons sanningar ett Guds verk i Kristus. Själv ser sig EG kallad att hjälpa de nykristna att inse och ta vara på vad de gjorts delaktiga av. För att kunna göra det tvingas han föra undan känslan som frälsningsgrundande.

Att den kristne av EG åläggs att acceptera vissa trossanningar är den ena sidan av saken, den andra att de givna trossanningarna skall svara mot den nykristnes inre. Detta görs möjligt genom att tron av EG definieras som förtroende.

Vad som kan förvåna är att EG bestämmer tron som absolut förtroende för bibelns tillförlitlighet liksom för Kristi frälsningsverk. Här gäller allt eller intet. Någon tillvänjning tycks inte vara aktuell.

Bibelhänvisningarna

EG verifierar sin framställning med ett antal utvalda bibelcitater som fastställer Jesu unika ställning och hans försoningsverk. Dessa bibelord fungerar som ett slags kärnord, som den kristne är skyldig att lägga till grund för sitt kristenliv. Bibelorden ger jag nedan namnet markörer.

* markörer

– annat

– 2 Mos 12 s 162 Påskalammet. Mordängeln. Israeliternas uppbrott.

– 2 Mos 12:13 s 163 Och blodet skall vaa för eder ett tecken på de hus, i hvilka I ären, att, när jag ser blodet, jag vill gå förbi eder och att fördärfvaren icke skall skad eder, när jag slår Egyptens land.

– 2 Mos 12:23 s 162 Och Herren skall gå ut för att slå Egyptierna; och när han får se blodet på det öfra dörrträet och på de två dörrposterna, skall Herren gå förbi dörren och icke tillåta fördärfvaren att gå in i edera hus och slå dem.

– Rut 1:16 s 161 Men Rut svarade: Fordra icke af mig, att jag skall öfvergifva dig och vända tillbaka ifrån dig! Ty dit du går, dit vill ock jag gå, och där du stannar, där vill ock jag stanna. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud.

* Jes 40: 1 f s 163 Trösten, trösten mitt folk! Säger eder Gud. Talen ljufligen till Jerusalem och förkunnan för det, att dess strid är fullbordad, att dess skuld är försonad och att det får dubbelt igen af Herrens hand för alla sina syndastraff!

* Jes 53:5 s 163 Men han blef sargad för våra öfverträdelse och slagen för våra missgärningar; näpsten lades uppå honom, att vi skulle hafva frid, och genom hans sår blefvo vi helade.

– Sak 9:11 s 163 Du ock – för ditt förbunds blods skull skall jag utsläppa din fångar ifrån brunnen, i hvilken intet vatten är.

* Joh 3:16 s 163 Ty så älskade Gud världen, att han utgaf sin enfödde Son, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan hafva evigt lif.

* Joh 5:1 s 161 Hvar och en som tror, att Jesus är Kristus, han är född af Gud, och hvar och en som älskar den som födde, han älskar ock den som är född af honom.

* Joh 6:37 s 162 Allt hvad min Fader gifver mig, det kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag sannerligen icke kasta ut.

* Joh 14:1 s 162 ”Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig.

– Joh 19:30. Obs översättningen s 163 Då nu Jesus hade tagit ättikan, sade hans: Det är fullkomnadt, och böjde ned hufvudet och gaf upp andan.

– Joh 20:25 s 161 Då sade de andra lärjungarne till honom: Vi hafva sett Herren. Men han sade till dem: Utan att jag ser märket efter spikarna i hans händer och sticker mitt finger i märket efter spikarna och sticker min hand i hans sida, tror jag det alls icke.

* Rom 4:5 s 162 Men det som icke håller sig till gärningar utan tror på den som gör den ogudaktige rättfärdig, honom tillräknas hans tro till rättfärdighet;

* Rom 4:25 s 161 Hvilken har blifvit utgifven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull.

* Rom 4:25 s 161 Ty så älskade Gud världen, att han utgaf sin enfödde Son, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan hafva evigt lif. Joh 3:16 s 161

* 1 Tim 1:15 s 162 Det är ett fast ord och värdt att på allt sätt mottagas, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare, bland hvilka jag är den främste.

* Hebr 2:14 f s 163 Då nu barnen hafva samma kött och blod, blef ock han desslikes däraf delaktig, på det att han genom döden skulle tillintetgöra den som hade döden i sitt våld, det är djävulen och på det att han skulle göra alla dem fria, som hela sitt lif igenom af fruktan för döden måste vara trälar;

– Hebr 11:28 s 162 Genom tron har han anordnat påsken och blodsbegjutningen, på det att den som fördärfvade de förstfödde icke skulle komma vid dem.

– Hebr 11:29 s 163 Genom tron gingo de genom Röda hafvet såsom genom ett torrt land, då Egyptierna, som försökte detsamma, blefvo fördränkte.

* 1 Petr 1:19 s 163 Utan med Kristi dyra blod, såsom ett felfritt och obesmittadt lamms

* 1 Joh 5:1 s 162 Hvar och en som tror, att Jesus är Kristus, han är född af Gud, och hvar och en som älskar den som födde, han älskar och den som är född af honom.